

Akire érdemes odafigyelni

Leszállt a villamosról, visszasétált,
követte a Margit-szigettől Pest felé,
néha elébe került, lemaradt,
lenyűgözte a nő, ahogy
kezében üres képkerettel,
ment, mint aki tudja, hová.

Leült egy padra, belenézett
a kéklő fényekben úszó égbe,
behunyta szemét, ihletet keresett,
az ihlet keresőkifejezéseit.

Fontos verset kezdett,
ült ott a padon, behunyta szemét,
felidézte, ahogy a nő, kezében
üres képkerettel megy, át a hídon,
valami be nem keretezett
festmény lehetősége felé.

Ült szemben az éggel,
két sort már leírt,
egyedül volt kozmikus értelemben,
eszébe jutott, ő olyan,
akire érdemes odafigyelni,
és aki ki meri jelenteni
egy órán belül többször is,
hogy a köveknek szíve van,
vagy hogy tart a lírafordulat.

Filológiai értelemben

Kétszáz évvel halála után
egy akadémiai székfoglaló
legnagyobb tanulságát,
majdnem zárógondolatát
neve említése nélkül
mégis neki köszönhettem
illető irodalomtörténész,
mely tanulság szerint
a legjobb a szürke, színtelen,
semmilyen életrajz:
nem létezni – hogy létezzünk.

Ikrek

Kábult, akárcsak én,
tudom, hogy hamarosan vége,
én vagyok a logikus választás,
45%-om van a túlélésre,
neki csak 11%,
én pedig valakinek a gyermeke leszek.